

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. února 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie – Belgie) – trestní řízení proti Ömeru Altunovi, Abubekiru Altunovi, Sedrettinu Maksutogullarimu, Yunusu Altunovi, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

(Věc C-359/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Migrující pracovníci — Sociální zabezpečení — Použitelné právní předpisy — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 14 bod 1 písm. a) — Vyslání pracovníci — Nařízení (EHS) č. 574/72 — Článek 11 odst. 1 písm. a) — Potvrzení E 101 — Důkazní síla — Potvrzení získané nebo uplatněné podvodně“

(2018/C 123/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie

Účastníci původního trestního řízení

Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

Výrok

Článek 14 bod 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 631/2004 ze dne 31. března 2004, a čl. 11 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, musí být vykládány v tom smyslu, že pokud instituce členského státu, do něhož byli pracovníci vysláni, podala instituci, jež vydala potvrzení E 101, žádost o přezkum a zrušení těchto potvrzení ve světle důkazů shromážděných v rámci soudního vyšetřování, jehož prostřednictvím bylo zjištěno, že tato potvrzení byla získána či uplatněna podvodně, a pokud instituce, jež tato potvrzení vydala, nevezala tyto důkazy v potaz pro účely přezkumu, zda je vydání těchto potvrzení opodstatněné, může vnitrostátní soud v rámci řízení vedeného proti osobám podezřelým z využívání vyslaných pracovníků za použití takových potvrzení odhlédnout od těchto potvrzení, jestliže na základě těchto důkazů a při dodržení záruk neoddělitelně spjatých s právem na spravedlivý proces, jež musí být těmto osobám přiznány, konstatuje, že k takovému podvodu došlo.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 335, 12.9.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 8. února 2018 – Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-380/16) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinností státem — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 73 — Základ daně — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Vyloučení prodeju podnikům podléhající dani z tohoto režimu — Celkové určení základu daně pro dané období — Neslučitelnost“

(2018/C 123/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Owsiany-Hornung a M. Wasmeier, zmocněnci)